

Slunce šlo spát, cesta je zlá,
dává se znát zima vlezlá,
musím se hnát temnou nocí,
míval jsem plán, ale teď mám pocit,
že ti nevěřím a netuším,
proč rouhání znamená pád,
už nic neříkej, jen odvolej,
chci spát.

Pochodní být chtěl bys,
však víš, že přijde den,
kdy dohoříš, světlem se stát,
jsi ten pravý, odpouštíš rád,
když tě slaví, já ti nevěřím,
už pravdu vím, to zklamání zažívám rád,
už nic neříkej, jen odvolej,
chci spát.

I andělé strážní se unaví,
štěstí když odejde spát,
leží a pláčou a churaví,
tohle se nemělo stát, nikdy stát.

Svůj osud znáš, slávu i zášť,
nedoufej, že nebe je taky pro tebe,
spálí tě mráz, z frází je hráz,
za kterou skrýváš své já.

Zkouším se ptát, kde sílu vzít,
zas budeš mi lhát, že musím jít,
bosý a sám na kraj světa,
kde v propasti snů síla vzkvétá,
už ti nevěřím, jen odpovím,
že svítání nechám si zdát,
už nic neříkej, jen odvolej,
chci vstát.